

Kitekint? - A nemzet egészsége

2012 július 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Szerz?nk - Ausztrália legismertebb egészségközgazdásza, 20 könyv szerz?je - éles kritikát fogalmaz meg a világ mai egészségügyi helyzetér?l.

Ma nem az egészségr?l beszélünk, csak az egészségügyr?l, mert a nagy gyógyszergyárak, az orvosok és az

egészségügyi menedzserek érdekei uralják a közbeszédet. A nemzet gazdagsága azonban egyedül nem dönt? az egészségi állapotban: a reform el?tti Kínában és a délnyugat-indiai Keralában magas várható életkor és jó egészségi állapot volt jellemz? alacsony jövedelem mellett. Keralában tör?dtek a szegényekkel és betegekkel, így az indiai 62 évvel szemben itt 72 év a várható életkor. Dél- és Latin-Amerikában ma Kuba és Venezuela egészségi helyzete a legjobb, mert nem a profitérdekek er?s fogságában m?ködik az egészségügy.

Szerz?nk szerint a globalizáció és a neoliberális gazdaságpolitika legy?zte az államot, miközben csak az er?s nemzetállam lenne képes az egészséges élet társadalmi feltételeit biztosítani. Idézi Polányi Károly 1944-es munkáját: "Ha egyedül a piac határozza meg az ember és természeti környezete sorsát, akkor elpusztul a társadalom." A neoliberalizmus üzleti vállalkozássá alakította az államot, ezért a 2008-as válság után a bankokat mentik a kormányok, nem az embereket. Szakítani kell a globalizációval, a neoliberális politikákkal, a gazdasági növekedés hajszolásával, az alacsony adókkal, és a nemzetek egészsége megjavul.

A diagnózis helyes, a terápia csak félig. A neoliberális politika az 1980-as évek elejét?l valóban fogságba ejtette az államot, ezért a fejlett államok zömében ma a bankrendszer és más er?s üzleti csoportok érdekei szerint döntenek. 2008 után azonban el?ször csak kevesen - például mi, magyarok -, majd egyre többen szabadítják ki az államot az üzleti élet fogságából, és a család, közösség, nemzet érdekei szerint kormányoznak.

A fejlett világban az egészség csak 20 százalékban függ az egészségügyt?l, másik 20 százalékban a genetikai adottságoktól, miközben az, hogy milyen állapotban és meddig élünk, 60 százalékban attól függ, milyen tudást szereztünk, van-e munkánk, rendelkezünk-e saját otthonnal, van-e családunk és gyermekünk, tartozunk-e közösségekhez. A fejl?d? világban ehhez jön még az ivóvíz, éhezés, távolság, de a társadalmi körülmények ott is er?sebben meghatározzák az egészséget, mint az egészségügy. A társadalmi egyenl?tlenségek dönt?en befolyásolják a nemzet egészségi szintjét, mert nagy különbségek mellett sok a szegény ember, nagy társadalmi távolságot érezve sok a lelki beteg, ami fizikai betegséghez vezet. A tartós betegség munkaképtelenséghez és a közösségi kötelékek elvesztéséhez vezet, s a kör bezárul. A fejlett európai jóléti államok mindezt magas adókkal és nagy szociális újraelosztással kezelték. A válságig sikerrel, ám 2008 után ez már nem lehetséges: a jóléti államok eladósodtak, magas deficittel és magas jövedelmi adókkal sebezhet?k, a pénzpiacok állandó támadása alatt állnak. Az angolszász államok - az Egyesült Államok és Nagy-Britannia - alacsony jövedelmi adókra, sz?k újraelosztásra és er?s üzleti lobbizásra épül? neoliberális modellje sem járható, mert ez is magas államadóssághoz vezetett: ez is zsákutca.

A szépen fejl?d? magyar modellt ajánlanám. Ez munkára és nem újraelosztásra épít. Er?s államra és nem fogoly államra épül. Csökkenti a munkát terhel? adókat, de növeli a forgalmi adókat, ezért tartósan csökken a deficit és az államadósság.

Ez egy válság utáni és válságálló modell.

Matolcsy György - hetivalasz.hu

Ajánló